

ת"פ 39130/07/12 - פאכר עיראקי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 39130-07-12 מדינת ישראל נ' עיראקי

בפני כב' השופט אביב שרון

המבקש: פאכר עיראקי

ע"י ב"כ עו"ד אשר חן

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד אבישי רובינשטיין

החלטה

1. עניינה של ההחלטה - עתירה לגילוי ראייה חסויה לפי סעיף 45 לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971.
2. כנגד המבקש הוגש כתב אישום (ת"פ 39130-07-12) המייחס לו עבירה של העסקת תושב זר שלא כדין, בניגוד לסעיף 12א(ב) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952.
3. על פי עובדות כתב האישום, ביום 17.4.11, בשעה 10:30, בחנות אטליז בטירה, העסיק המבקש בעבודת חיתוך בשר את תושבי האזור - צאלח טועמה ומוחמד חמוד - אשר אינם רשאים לשהות או לעבוד בישראל.
4. במסגרת חומר החקירה שהועבר לעיונו של ב"כ המבקש הומצאה לו תעודה בדבר ראייה חסויה מטעמי אינטרס ציבורי חשוב, אשר הוצאה מכוח סעיף 45 לפקודת הראיות, וחתומה על ידי השר לבטחון פנים. על פי התעודה הוטל חסיון על כל פרט או מידע שיש בו כדי לגלות זהות האדם אשר מסר למשטרה את המידע המתועד בדו"ח ידיעה מס' 11-0184-732 (להלן: "הידיעה"), לרבות מועד מסירת המידע

וחלק מתוכן המידע.

5. לחומר החקירה צורפה פראפרזה לידיעה, לפיה - "פאחר עיראקי תושב טירה מעסיק 2 תושבי שטחים ללא אישורים אשר עובדים באטליז שבבעלותו".

6. בבקשה שבפני עותר המבקש להסיר את החסיון ולגלות פרטים אלה:

א. זהות האדם שמסר למשטרה את המידע המתועד בידיעה.

ב. התוכן המלא של הידיעה.

ג. המועד המדויק של מסירת הידיעה.

7. לטענת ב"כ המבקש בקירבת האטליז שבבעלות המבקש קיימים לפחות עוד 2 אטליזים, ביניהם קיימת תחרות עיסקית ועלכן, הארוע נשוא כתב האישום נולד ממתחרה שככל הנראה שלח תושב האזור אל תוך האטליז של המבקש וזימן את המשטרה על מנת להפליל את המבקש ולפגוע בעסקו ובפרנסתו; לטענת המבקש, הוא כלל לא העסיק את תושב האזור צאלח טועמה, כך שחשוב לו לדעת את זהות המודיע ומועד מסירת הידיעה.

8. בדיון בעל פה שהתקיים בפני ביום 26.5.14, הוסיף וטען ב"כ המבקש כי לתושב האזור מוחמד חמוד היה אישור שהייה בארץ אשר פג תוקפו. הטענה היא כי פשיטת המשטרה בדיוק ביום שפג תוקפו של האישור, מעלה תהייה; עוד נטען, כי גילוי המועד המדויק של מסירת הידיעה חשוב לצורך בחינת טענה פוטנציאלית של כניסה לעסקו של המבקש ללא צו שיפוטי.

9. ב"כ המשיבה התנגד להסרת החסיון בטענה כי בחומר שגילוי מתבקש אין כדי להועיל להגנת הנאשם ואין הוא חיוני להגנת הנאשם.

10. סעיף 45 לפקודת הראיות קובע כי בית המשפט יורה על גילוי ראייה חסויה אם "הצורך לגלותה לשם עשיית צדק עדיף מן הענין שיש לא לגלותה". נפסק כי "אם חומר החקירה, אשר לגביו חל החסיון, חיוני הוא להגנת הנאשם, כי אז, בוודאי, הצדק דורש את גילוי, ושיקול זה עדיף על פני כל שיקול בטחוני אפשרי... עדיף זיכויו של נאשם, שאת אשמתו אין להוכיח בשל הצורך לגלות ראייה שיש אינטרס בטחוני שלא לגלותה, על פני הרשעתו של נאשם, שאת חפותו אין להוכיח בשל הצורך שלא לגלות ראייה חסויה" (ב"ש 838/84, ליבני ואח' נ' מדינת ישראל).

11. לאחר שמיעת קצין המודיעין הרלוונטי במעמד צד אחד, עיון בידיעה וקבלת פרטים אודות מוסר המידע והמועד המדויק של מסירת הידיעה (תיעוד בפרוטוקול החסוי מאותו היום) - נחה דעתי כי דין הבקשה

להידחות.

12. במקרה שלפנינו עיינתי בהודעות המבקש ושני השוהים הבלתי חוקיים, וכן בדו"חות הפעולה של השוטרים שעיכבו את המעורבים באטליז של המבקש, מהם עולה התמונה הראייתית הבאה -

א. המבקש בהודעתו מאשר כי הוא מכיר את אחד השוהים הבלתי חוקיים וכי הוא בא לעזור לו בחג וקונה מהמבקש בשר. לטענתו, חשב כי יש בידו אישור שהייה; לגבי השני, טוען המבקש כי כלל אינו מכיר אותו.

ב. השוהים הבלתי חוקיים אישרו בהודעותיהם כי הם עובדים אצל המבקש באטליז וישנים שם.

ג. מדו"חות הפעולה עולה כי שני השוהים הבלתי חוקיים עוכבו ליד המקרר הגדול באטליז של המבקש כשהם חותכים בשר. אחד מהם הודה מיד כי הוא מועסק על ידי המבקש תמורת 160 ₪ ליום.

13. לאחר שקיבלתי המידע הרלוונטי מקצין המודיעין באתי לכלל מסקנה כי גילוי זהותו של מוסר הידיעה לא יהא בו כדי להועיל להגנת הנאשם או לבסס קו הגנתו, כנטען על ידי בא כוחו.

עוד באתי לכלל מסקנה, כי בשים לב למועד מסירת הידיעה, לא יהא בגילוי המועד המדויק כדי להועיל להגנת הנאשם או לבסס טענת הגנה בקשר לחוקיות פעולתם של השוטרים באטליז. מכל מקום, גילוי המועד המדויק של מסירת הידיעה יש בו כדי להביא לחשיפת מוסר הידיעה.

בדקתי ומצאתי שהפראפרזה שנמסרה להגנה תואמת בקווים כלליים את תוכן הידיעה וקיים חשש שמסירת הידיעה במלואה תביא לחשיפת מוסר הידיעה.

14. לאור האמור לעיל, העתירה נדחית.

15. החומר שהועבר לעיוני מוחזר במעטפה חתומה לב"כ המאשימה.

המזכירות תמציא עותק ההחלטה בפקס לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ט אייר תשע"ד, 29 מאי 2014, בהעדר הצדדים.